

UCHWAŁA Nr 209 RADY MINISTRÓW

z dnia 17 lipca 1966 r.

w sprawie normatywów cykli budowy.

W celu uwzględnienia aktualnego postępu organizacyjno-technicznego w projektowaniu i realizacji inwestycji oraz w celu dostosowania cykli budowy do zadań inwestycyjnych i obiektów projektowanych i realizowanych w latach 1966—1970 Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Uchwała dotyczy jednostek gospodarki uspołecznionej, które planują, projektują i realizują inwestycje polegające na budownictwie inwestycyjnym, bez względu na tryb planowania i finansowania tych inwestycji.

2. Przepisy uchwały nie obowiązują w zakresie budownictwa doświadczalnego i prototypowego.

§ 2. 1. Zatwierdza się:

- 1) instrukcję w sprawie stosowania normatywów cykli budowy, stanowiącą załącznik do uchwały,
- 2) normatywne cykle budowy dla zadań inwestycyjnych i obiektów.

2. Normatywne cykle budowy, o których mowa w ust. 1 pkt 2, Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych ogłosi w Dzienniku Budownictwa.

3. Upoważnia się Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych do wprowadzania i zatwierdzania dalszych normatywów lub dokonywania w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami ewentualnych zmian w obowiązujących normatywnych cyklach budowy.

§ 3. 1. Rozróżnia się normatywne i dyrektywne cykle budowy.

2. Normatywny cykl budowy jest to okres realizowania zadania inwestycyjnego w warunkach przeciętnych.

3. Dyrektywny cykl budowy jest to okres realizowania zadania inwestycyjnego, ustalony dla określonych warunków w zatwierdzonym projekcie wstępnym inwestycji, a przy jednostadiowej dokumentacji oraz przy projektach typowych — w projekcie technicznym, na podstawie normatywnego cyklu budowy i zasad instrukcji, o której mowa w § 2 ust. 1 pkt 1.

§ 4. 1. Dla każdego zadania inwestycyjnego powinien być ustalony dyrektywny cykl budowy.

2. Dyrektywny cykl budowy ustala organ zatwierdzający projekt wstępny, a przy jednostadiowej dokumentacji oraz przy projektach typowych — projekt techniczny.

§ 5. 1. Cykle budowy ustalone na podstawie niniejszych przepisów stosuje się do inwestycji:

- 1) rozpoczynanych w 1967 r. i w latach następnych,
- 2) rozpoczętych w 1966 r. oraz kontynuowanych, których termin oddania do użytku (eksploatacji wstępnej) przypada na 1968 r. i na lata następne.

2. Dla pozostałych inwestycji kontynuowanych obowiązują cykle budowy ustalone zgodnie z dotychczasowymi

przepisami, z tym że w razie zmiany projektu wstępnego lub dokumentacji jednostadiowej, powodującej zmianę cyklu, należy dokonać aktualizacji dyrektywnego cyklu budowy według zasad ustalonych w niniejszej uchwale.

§ 6. 1. W wyjątkowych wypadkach, wymienionych w Instrukcji w sprawie stosowania normatywów cykli budowy, organ ustalający dyrektywny cykl budowy może ustalić cykl dłuższy od właściwego normatywnego cyklu budowy w granicach do 20%, lecz nie więcej niż o 6 miesięcy.

2. Dyrektywny cykl budowy dłuższy o więcej niż 20%, lub więcej niż 6 miesięcy od właściwego normatywnego cyklu budowy ustala, na wniosek organu zatwierdzającego projekt wstępny:

- 1) dla inwestycji przedsiębiorstw — właściwy dyrektor zjednoczenia,
- 2) dla inwestycji: zjednoczeń, jednostek budżetowych i centralnych, z wyjątkiem inwestycji, o których mowa w pkt 3 — właściwy minister,
- 3) dla inwestycji centralnych (w tym priorytetowych), których projekty wstępne zatwierdza Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów lub Rada Ministrów — organ zatwierdzający projekt wstępny, na wniosek właściwego ministra,
- 4) dla inwestycji planu terenowego — prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej, a dla miasta wyłączonego z województwa — prezydium właściwej miejskiej

rady narodowej; dla inwestycji planu terenowego zastrzeżonych do decyzji właściwego ministra — ten minister.

§ 7. Organy nadrzędne nadzorujące jednostki gospodarki uspołecznionej, o których mowa w § 1 ust. 1, obowiązane są systematycznie kontrolować przestrzeganie przepisów uchwały i instrukcji, jak również dokonywać w sprawozdaniach z wykonania planów gospodarczych analizy faktycznych okresów realizacji w porównaniu z dyrektywnymi cyklami budowy.

§ 8. W celu uwzględnienia w realizacji inwestycji dalszego postępu organizacyjno-technicznego Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami przygotowuje do końca 1968 r. projekt nowelizacji normatywów cykli budowy dla zadań inwestycyjnych następnego planu pięcioletniego na lata 1971—1975.

§ 9. Tracą moc:

- 1) uchwała nr 274 Rady Ministrów z dnia 13 lipca 1961 r. w sprawie normatywów cykli budowy (Monitor Polski Nr 63, poz. 270),
- 2) uchwała nr 79 Rady Ministrów z dnia 14 lutego 1963 r. w sprawie normatywów cykli budowy.

§ 10. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyankiewicz*

Załącznik do uchwały nr 209 Rady Ministrów z dnia 17 lipca 1966 r. (poz. 194).

INSTRUKCJA W SPRAWIE STOSOWANIA NORMATYWÓW CYKLI BUDOWY

I. Pojęcie cyklu budowy.

§ 1. 1. Cykl budowy jest to okres realizacji zadania inwestycyjnego (objektu), trwający od rozpoczęcia robót budowlanych, objętych dokumentacją projektowo-kosztorysową, a nie zaliczonych do robót przygotowawczych, do momentu oddania inwestycji do użytku (eksploatacji wstępnej).

2. Do robót przygotowawczych zalicza się następujące prace:

- 1) rozbiórki oraz wycinki lasów na placu budowy, jeżeli wykonanie tych prac powinno być przeprowadzone przed rozpoczęciem właściwych robót,
- 2) doprowadzenie energii elektrycznej i wody do terenu budowy dla celów wykonawstwa budowy,
- 3) wykonanie dróg dojazdowych do terenu budowy dla umożliwienia wykonawcy dowozu materiałów i sprzętu,
- 4) zbudowanie zaplecza, niezbędnego dla wykonawcy do rozpoczęcia właściwych robót.

§ 2. 1. W wypadkach uzasadnionych względami ekonomicznymi organ ustalający dyrektywny cykl budowy może wyłączyć z cyklu czas niezbędny do wykonania następujących robót:

- 1) wykonania wykopu pod budynek, stanowiący odrębne zadanie inwestycyjne lub obiekt, dla którego ustalony został cykl budowy, jeżeli wykopy na danym terenie są wykonywane w tym samym okresie dla kilku budynków o różnych terminach rozpoczęcia budowy, np. w budownictwie mieszkaniowym może powstać ekonomiczna celowość ciągłego wykonania wykopów za pomocą sprzętu ciężkiego dla szeregu budynków o różnych terminach rozpoczęcia budowy,

2) wykonania w niezbędnym zakresie stałych dróg dojazdowych dla potrzeb budowanego zakładu, jeżeli budowa drogi prowizorycznej dla potrzeb wykonawcy nie byłaby opłacalna lub celowa,

3) stałego doprowadzenia energii elektrycznej i wody w zakresie niezbędnym dla potrzeb budowy, jeżeli ich prowizoryczne doprowadzenie jest niecelowe lub nieopłacalne,

4) wykonania bocznicy kolejowej normalnotorowej do budowanego zakładu, jeżeli z potrzeb technologii budowy i montażu wynika celowość ekonomiczna uruchomienia tej bocznicy przed rozpoczęciem robót zasadniczych, o których mowa w § 1 ust. 1,

5) wykonania robót makroniwelacyjnych w zakresie umożliwiającym realizację robót przygotowawczych i rozpoczęcie robót zasadniczych,

6) wybudowania stałych budynków typu hotelowego, magazynowego, administracyjnego w niezbędnym zakresie, umożliwiających inwestorowi i wykonawcy rozpoczęcie robót zasadniczych, jeżeli względy organizacyjne i ekonomiczne uzasadniają celowość i pozwalają na wykorzystanie tych obiektów stałych zamiast tymczasowego zaplecza technicznego.

2. W razie wyłączenia z dyrektywnego cyklu budowy okresu niezbędnego do wykonania robót wymienionych w ust. 1 pkt 2—6, organ ustalający cykl budowy określi odrębne dyrektywne cykle budowy, niezbędne do wykonania tych robót na podstawie normatywnych cykli budowy. Realizacja tych robót nie powinna wykroczać poza okres realizacji roboty o najdłuższym normatywnym cyklu budowy.

§ 3. W zależności od potrzeb i charakteru inwestycji w cyklach dyrektywnych budowy mogą być wyodrębnione główne fazy realizacji, jak np.:

- 1) okres niezbędny na przygotowanie obiektu do montażu maszyn i urządzeń technologicznych (tzw. okres robót budowlanych),
- 2) okres niezbędny na montaż maszyn i urządzeń technologicznych,
- 3) okres prób i rozruchu technologicznego oraz przygotowania inwestycji do podjęcia eksploatacji wstępnej.

II. Zasady ustalania dyrektywnego cyklu budowy.

§ 4. 1. Dyrektywny cykl budowy powinien być ustalony dla każdego zadania inwestycyjnego.

2. Dyrektywny cykl budowy ustala się:

- 1) zgodnie z cyklem normatywnym, zamieszczonym w wykazie normatywnych cykli budowy; dotyczy to w szczególności budownictwa masowego i typowego, tj. budownictwa mieszkaniowego i miejskiego oraz budownictwa rolniczego i powtarzalnego,
- 2) na podstawie cyklu normatywnego, zamieszczonego w wykazie normatywnych cykli budowy, przy uwzględnieniu specjalnych warunków realizacji inwestycji, odbiegających od tych, dla których cykl normatywny został opracowany,
- 3) przez interpolację lub ekstrapolację cykli normatywnych,
- 4) przez analogię do normatywnego cyklu budowy,
- 5) na podstawie oceny indywidualnej okresu niezbędnego do wykonania poszczególnych robót.

3. Sposób ustalania dyrektywnego cyklu budowy przez interpolację lub ekstrapolację należy stosować w wypadku, gdy wielkość charakteryzująca daną inwestycję odbiega więcej niż o 10% od wielkości podanej w normatywnym cyklu budowy. Wyniki obliczeń należy zaokrąglić do miesiąca. Dla różnicy mniejszej od 10% należy przyjmować normatywny cykl budowy.

4. Sposób ustalania dyrektywnego cyklu budowy przez analogię należy stosować do zadań inwestycyjnych o zbliżonych cechach charakteryzujących rozmiary robót budowlanych i montażowych oraz rodzaje obiektów, jakie występują przy budowie podobnego zakładu, dla którego jest ustalony normatywny cykl budowy.

5. Ustalanie dyrektywnego cyklu budowy przez ocenę indywidualną okresu wykonania poszczególnych robót należy stosować do inwestycji unikalnych, nie ujętych wykazem cykli normatywnych lub realizowanych w warunkach znacznie odbiegających od normalnych (przeciętnych). Podstawą do opracowania dyrektywnego cyklu budowy jest harmonogram realizacji inwestycji, a przy dokumentacji jednostadkowej — projekt organizacji i technologii budowy. Do inwestycji tych zalicza się m. in. modernizację zakładów, wykonywaną w czasie ruchu.

§ 5. 1. Dyrektywny cykl budowy powinien być skrócony w stosunku do normatywnego cyklu budowy w razie:

- 1) realizacji zadania inwestycyjnego na terenie całkowicie uzbrojonym,
- 2) dostarczenia dla inwestycji wieloletniej kompletnych projektów i kosztorysów na całość zadania inwestycyjnego,
- 3) realizowania zadania inwestycyjnego jako powtarzalnego przez tego samego generalnego wykonawcę,
- 4) oddawania inwestycji do użytku (eksploatacji wstępnej) w okresie zimowym, kiedy ze względu na warunki atmosferyczne nie mogą być wykonane roboty, stano-

wiące dopuszczalne odstępstwa od kompleksowości, o których mowa w § 10 ust. 2 pkt 1,

- 5) realizowania zadania inwestycyjnego przez generalnego wykonawcę na zasadach eksperymentu, polegającego m. in. na przejmowaniu przez generalnego wykonawcę obowiązków inwestora, oraz przez generalnego wykonawcę dysponującego dobrym wyposażeniem technicznym.

2. Dyrektywny cykl budowy może być zwiększony w stosunku do normatywnego cyklu budowy z zachowaniem przepisów § 6 uchwały:

- 1) w razie wykonywania robót w trudnych warunkach hydrogeologicznych (np. w razie konieczności wykonania palowania),
- 2) w razie rozpoczęcia lub wykonywania robót w okresie zimowym, jeżeli tempo tych robót jest uzależnione od warunków atmosferycznych, a normatywny cykl budowy jest krótszy niż 8 miesięcy,
- 3) w innych szczególnych warunkach, utrudniających realizację inwestycji w normalnym tempie, jak np. w razie wykonywania inwestycji przez małe przedsiębiorstwa budowlano-montażowe, posiadające słabe wyposażenie techniczne, lub w razie wykonywania robót systemem gospodarczym.

III. Początek cyklu budowy.

§ 6. Początek cyklu budowy liczy się od momentu rozpoczęcia robót budowlanych, objętych dokumentacją projektowo-kosztorysową zadania inwestycyjnego, a nie zaliczonych do robót przygotowawczych, o których mowa w § 1 ust. 2 i w § 2. Data kalendarzowa rozpoczęcia robót budowlanych, objętych cyklem budowy, powinna być stwierdzona przez wykonawcę i inwestora wpisem do dziennika budowy.

IV. Koniec cyklu budowy.

§ 7. 1. Zakończenie cyklu budowy zakładów i obiektów przemysłowych oraz innych nie wymienionych w ust. 2, 3 i 4 przypada na dzień ustalony w protokole odbioru końcowego, po stwierdzeniu przez komisję odbioru, że:

- 1) wszystkie roboty zostały wykonane zgodnie z projektem i kosztorysem oraz usunięto wady, rzutujące na pewność ruchu zakładu lub warunki bezpieczeństwa i higieny pracy, przy zachowaniu zasad podanych w § 10 ust. 2,
- 2) wszystkie próby techniczne i rozruchowe, łącznie z rozruchem technologicznym, związane ze sprawdzeniem przygotowania inwestycji do wstępnej eksploatacji zostały przeprowadzone z wynikiem pozytywnym,
- 3) inwestycja może być przekazana do eksploatacji wstępnej.

2. Zakończenie cyklu budowy w miejskim budownictwie mieszkaniowym, w budownictwie rolniczym oraz w budownictwie socjalnym i oświatowym przypada na dzień komisyjnego końcowego odbioru obiektu. Jeżeli komisyjny odbiór obiektu dokonany został w terminie dłuższym niż 20 dni od wpisu do dziennika budowy o ukończeniu robót, zakończenie cyklu budowy przypada na dzień wpisu do dziennika budowy o ukończeniu robót, o ile wpis ten został potwierdzony przez inwestora oraz pod warunkiem, że komisyjny odbiór obiektu nie stwierdził konieczności wykonania pominiętych robót lub usunięcia wad, uniemożliwiających oddanie obiektu do użytku bezpośrednio po odbiorze.

3. Zakończenie cyklu budowy w zakresie budownictwa kolejowego i drogowego przypada na dzień oddania obiektu.

tów do wstępnej eksploatacji. Jeżeli zakończenie robót drogowych i nawierzchni kolejowych przypada w okresie zimowym, w którym nie może być dokonany odbiór robót, a wpis do dziennika budowy po zakończeniu robót został potwierdzony przez inwestora, okresu przerwy między zakończeniem robót a ich odbiorem nie wlicza się do cyklu budowy.

4. Zakończenie cyklu budowy sieci elektrycznych oraz sieci związanych z elektryfikacją wsi przypada na dzień odbioru technicznego przez właściwe organy inspekcji energetycznych.

V. Podział nakładów inwestycyjnych na poszczególne lata realizacji.

§ 8. Procentowy podział nakładów na poszczególne lata budowy, podany w normatywnych cyklach budowy, ma charakter orientacyjny i przyjęty został przy założeniu rozpoczynania robót z początkiem drugiego kwartalu. Odstępstwa od tej zasady zostały ujęte normatywnymi cyklami budowy. Właściwą wysokość nakładów i zakres rzeczowy robót na poszczególne lata należy określić w projekcie wstępnym, a przy dokumentacji jednostadiowej lub typowej — w projekcie technicznym w zależności od planowanego terminu rozpoczęcia realizacji. Procentowy podział nakładów ogółem dotyczy tylko nakładów na zakres zadania inwestycyjnego objęty cyklem budowy.

VI. Zastosowanie cykli budowy.

§ 9. 1. Normatywne cykle budowy stosuje się przy:

- 1) programowaniu inwestycji,
- 2) planowaniu wieloletnim, zwłaszcza zadań inwestycyjnych, dla których brak jest dokumentacji projektowo-kosztorysowej,
- 3) ustalaniu dyrektywnego cyklu budowy; ustalanie dyrektywnego cyklu następuje na podstawie normatywnego cyklu budowy przy uwzględnieniu podstawowych danych technicznych i ekonomicznych projektu wstępnego (rozszerzonych danych wyjściowych) zadania inwestycyjnego i jego lokalizacji.

2. Dyrektywne cykle budowy stosuje się przy:

- 1) opracowaniu harmonogramu budowy,
- 2) zawieraniu umów o wykonawstwo,
- 3) zamawianiu maszyn i urządzeń,
- 4) kontroli realizacji inwestycji,
- 5) opracowaniu planu finansowania inwestycji.

VII. Postanowienia końcowe.

§ 10. 1. Faktyczne okresy realizacji inwestycji powinny być porównywane z dyrektywnymi cyklami budowy, ustalonymi w myśl § 4 ust. 2. Przy odbiorze końcowym zadania inwestycyjnego należy w protokole odbioru stwierdzić dotrzymanie, przekroczenie lub skrócenie dyrektywnego cyklu budowy.

2. Do faktycznego okresu realizacji inwestycji przy porównaniu z dyrektywnym cyklem budowy nie zalicza się:

- 1) okresu wykonania robót, które pozostały do wykonania po oddaniu inwestycji do użytku (eksploatacji wstępnej); do prac tych należą roboty, stanowiące dopuszczalne odstępstwa od kompleksowości, określone w przepisach o odbiorach, jak np. prace elewacyjne, tzw. „mała architektura”, zielenie itp., które nie mogą być wykonane na dzień odbioru końcowego ze względu na warunki atmosferyczne,
- 2) okresu usuwania drobnych wad ujawnionych w odbiorze końcowym inwestycji przemysłowych lub budownictwa specjalnego, które nie wpływają na pewność pracy urządzeń produkcyjnych i warunki bezpieczeństwa i higieny pracy.

3. Zakres oraz termin wykonania robót i usuwania wad, o których mowa w ust. 2, ustala właściwa komisja odbioru. Okres ten nie może być dłuższy niż 6 miesięcy, licząc od daty podpisania protokołu odbioru, z wyłączeniem okresu zimowego w wypadkach, o których mowa w ust. 2.

§ 11. W systemie generalnego wykonawstwa okresy i terminy rozpoczęcia i zakończenia poszczególnych rodzajów robót specjalistycznych, wynikające z ustalonego dyrektywnego cyklu budowy i harmonogramu budowy, nie mogą być zmienione przez podwykonawców.

§ 12. Szczegółowe zasady stosowania normatywów cykli budowy, uwzględniające specyfikę poszczególnych przemysłów lub resortów, zawarte są w wykazie normatywnych cykli budowy.